

DOMSSÖNDAGEN

DOMINICA ULTIMA

Text: Joh 5: 22-29. **Predikan av Ingemar Andersson (LFS)**

DEN YTTERSTA DOMEN SONEN HÅLLER DOM

Vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont. 2 Kor. 5:10.

På den sista, den stora räkenskapsdagen, skall livets räknestycke rättas. Då skall vi alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont. Var och en personligen skall vi då stå till svars för våra liv. Kan du då med frimodighet träda fram inför all världens domare, eller skulle du önska att berg och högar föll över dig, och skylde dig för hans ansikte som sitter på tronen?

Kärlekens apostel, Johannes, som i sitt evangelium har skrivit om att Gud så älskade världen, att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv – han skriver i sitt första brev att om vi har lärt känna denna kärlek, så har kärleken nått sitt mål hos oss: ”att vi är frimodiga på domens dag”, 1 Joh. 4:17.

Har du lärt känna den kärleken? Åger du den rätta frimodigheten när du på domens dag skall träda fram inför Domaren? Den frågan behöver redas ut här i tiden, för sedan är det försent.

PÅ DOMENS DAG

Jesus kommer tillbaka till jorden. Han kommer inte då på samma sätt som när han första gången kom, i fattigdom och ringhet, i avskildhet, gömd undan världens blickar. Som blixten flammande och mäktig korsar himlavalvet, synlig för alla, så skall Jesu andra ankomst till jorden vara. Han kommer i stor makt och härlighet och alla heliga änglar med honom. Och han sätter sig på sin härlighets tron – inte för att upprätta ett tusenårsrike på jorden, utan för att hålla dom.

Inför honom skall då församlas alla folk. De som ”sover i mullen” (Dan. 12:2), som vilar i sina gravar, de vars aska ströts för himmelens vindar, de som fått sin grav i havens djup och de som aldrig här på jorden fick någon grav – nu skall de alla uppstå och samlas inför Honom som sitter på tronen.

Den dagen kommer att te sig mycket olika för oss människor. För många har den stunden varit efterlängtd. Vål har de många gånger bävat. Den helige Ande har överbevisat dem om synd, om rättfärdighet och om dom. I ljuset av Guds heliga lag har de fått se sitt liv, och när de då tänkt på vårt ingångsord □ *vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont* – har de ingalunda fyllts av någon frimodighet, utan tvärtom fått ta domen över sig, och som en fattig, syndig människa, bekänna sig i alla livsdagar ha brutit mot Guds heliga bud, och vet sig därför vara värd en evig fördömelse, om Gud skulle döma efter sin stränga rättvisa och efter vad hennes synder förtjänat.

Men de har också blivit påmind om den himmelske Faderns löfte att han med mildhet och nåd vill omfatta alla dem, som i förtröstan på Frälsarens, Jesu Kristi förtjänst flyr till hans faderliga barmhärtighet. Och så har de, trots allt som här velat beröva dem tillförsikt och hopp, ändå haft sin tro och längtan fäst vid honom som sitter på tronen.

De hörde hans röst och lärde här i tiden känna honom som Frälsaren och sedan den stunden har de levt i hoppet om en salig evighet tillsammans med honom. Och därför blir inte domens dag för dem en mörk och hotfull tillställning, för de har redan här i tiden övergått från döden till livet, som Jesus säger i vår text.

Men de allra flesta kommer den dagen att söka gömma sig i hålor och bergsklyftor. Ja, de skall ropa till bergen och klipporna: *"Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. Ty deras vredes stora dag har kommit, och vem kan då bestå?"* (Upp.6:16f.)

De stängde här sina öron när Jesus av fri, oförtjänt nåd bjöd dem frälsning och salighet. De ville inte ha med honom att göra utan ville fortsätta sitt liv i synden, utan Gud och utan hopp i världen (Ef. 2:12). Och därför står de där också på domens dag utan Gud och utan hopp. Till dem skall Jesus den dagen säga: *Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar... Och dessa skall gå bort till evigt straff.*

DÖDEN OCH UPPSTÅNDELSEN

Bibeln talar om döden och uppståndelsen i två bemerkelser: *Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden inte någon makt...*(Upp.20:6). Jesus talar om detta i dagens text. En uppståndelse sker här i tiden: *Amen, amen säger jag er: Den stund kommer, ja, den är nu inne, när de döda skall höra Guds Sons röst, och de som hör den skall få liv.* Det är den första uppståndelsen.

Men han säger också: *Den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem...* Det handlar om uppståndelsen på den yttersta dagen.

När aposteln Paulus skriver till de kristna i Efesus och påminner dem om deras tid i otro, säger han att de på den tiden var "döda genom era överträdelser och synder". Det är den första döden, den andliga döden. Andligen döda - sådana är syndafallets följder för alla människor. Och om det inte här i tiden sker en andlig uppståndelse, så övergår detta vid uppståndelsen på den yttersta dagen i den "andra döden", den eviga döden och fördömsen.

Men nu, säger Jesus, är det den tiden när hans röst talar till de andligen döda. Han är Livet självt. *Ty liksom Fadern har liv i sig själv, så har han gett åt Sonen att ha liv i sig själv.* Därför kan han uppväcka från döden, inte bara kroppsligen som med Jairi dotter, änkans son i Nain och Lasarus, utan han kan uppväcka syndare ur den andliga döden till evigt liv: *Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet.*

Nu är nådatid! Nu kallar och bjuder Herren Jesus alla syndare att vända om, att överge syndens vägar och komma till honom, så att han får föra dem från död till liv. Ingen människa kan av sig själv göra detta. Lika lite som en kroppsligen död kan bestämma sig för att återvända till livet, lika lite kan en andligen död uppväcka sig själv. Men Jesus kan. I hans röst ligger Livets kraft och den rösten ljuder nu, i mäktig kallelse till de andligen döda: *Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger Sonen liv åt vilka han vill...Den stund kommer, ja, den är nu inne, när de döda skall höra Guds Sons röst, och de som hör den skall få liv.*

Har du hört den rösten? Tror du på honom som Gud har sänt, oss till frälsning? Har du med din synd och skam tagit din tillflykt till syndares Frälsare, då kommer du inte heller under domen utan har övergått från döden till livet. Men har du stängt dina öron när han kallat, förkastat hans erbjudande om nåd och ratat det eviga livets gåva – då går du evigt förlorad om ingen ändring sker. Då får du på domens dag möta Domarens blick från den vänstra sidan. Och det blir då sista gången du skall se och höra honom, när han visar dig bort till evig olycka.

Han gav sitt liv för att samla alla till sitt himmelska rike. Att så många inte vill vara med där är inte hans fel. Hårdnackat har de stått emot hans nådeskallelser, stängt sina öron och slutit sina hjärtan, och så har de själva dragit över sig domen.

DOMEN

Vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont. 2 Kor. 5:10. *De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom.* Joh. 5:29. *Se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge var och en efter hans gärningar.* Upp. 22:12. Så fälls på domens dag domen utifrån människornas gärningar: *Jag var hungrig och ni gav mig*

att äta, törstig och ni gav mig att dricka, naken och ni klädde mig... Jag var hungrig och ni gav mig inte att äta, törstig och ni gav mig inte att dricka, naken och ni klädde mig inte...

De som har gjort det onda, de får sina gärningars lön. Syndens lön är döden, Rom. 6:23. Men den eviga saligheten är ingen lön för goda gärningar. Den är Guds gåva i Kristus Jesus, vår Herre. De som har gjort det goda har inte därigenom förtjänat saligheten, så att de nu får gå in i den eviga vilan som lön för sitt trogna arbete i Herrens vingård. *Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig.* (Ef. 2:9).

Men deras gärningar har burit vittnesbörd om deras tro. Den saliggörande tron är verksam i kärlek (Gal. 5:6). *Ty hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett, så att vi skall vandra i dem.* (Ef. 2:10). Själva har de, när de i Guds ords ljus rannsakat sitt liv och sina gärningar, i syndabekännelse och bön behövt vända sig till sin himmelske Fader och be om förlåtelse. De har, fattiga i anden, satt allt sitt hopp om frälsning och salighet till Jesus, och därigenom har de *ärat Sonen liksom de ärar Fadern*. Och därför kommer de på domens dag inte under någon dom, ty de har här i tiden hört Människosönens röst och i tro på honom tagit emot det eviga livets gåva. De har övergått från döden till livet, och nu har de nått sin tros mål och får gå in i sin Herres glädje: *"Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse."*

Alldeles omöjligt är det att föreställa sig den stundens lycka. Ibland har Herren gett evighetsstunder på jorden, då han liksom gläntat på dörren till den kommande härligheten, och gett en liten försmak av den frid som övergår allt förstånd. Också du, käre åhörare, erbjudes i dag den eviga saligheten. Dina gärningars dom har Jesus tagit på sig. Han har lidit och dött i ditt ställe och därför kallar han dig nu som Frälsare till det rum han berett åt dig i sitt rike. Amen.